

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 10. septembra 2009*

Vo veci C-201/08,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Hessisches Finanzgericht (Nemecko) z 8. mája 2008 a doručený Súdnemu dvoru 16. mája 2008, ktorý súvisí s konaním:

Plantanol GmbH & Co. KG

proti

Hauptzollamt Darmstadt,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Ó Caoimh (spravodajca), J. N. Cunha Rodrigues, U. Løhmus a P. Lindh,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: R. Šereš, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. mája 2009,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Plantanol GmbH & Co. KG, v zastúpení: J. Runkel, konateľ,

- Hauptzollamt Darmstadt, v zastúpení: M. Völlm a K. Goldmann, splnomocnení zástupcovia,

- poľská vláda, v zastúpení: M. Dowgielewicz, splnomocnený zástupca,

- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Ossowski, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Mantle, barrister,

- Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: W. Mölls, B. Schima a K. Gross, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave (Ú. v. EÚ L 123, s. 42; Mim. vyd. 13/031, s. 188), ako aj zásad právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery.
- ² Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Plantanol GmbH & Co. KG a Hauptzollamt Darmstadt (Colný úrad v Darmstadte), týkajúceho sa zaplatenia dane z energie za mesiac máj 2007.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

Smernica 2003/30

3 Podľa znenia odôvodnení č. 10, 12, 14, 19, 20, 22 a 27 smernice 2003/30:

„(10) Podporovanie používania biopalív v doprave predstavuje krok smerom k širšiemu využívaniu biomasy, čo umožní rozsiahlejšie zdokonalenie biopalív v budúcnosti, pričom sa nevyklúčujú iné možnosti a najmä možnosť používania vodíka.

...

(12) Čistý rastlinný olej z olejnatých rastlín vyrobený lisovaním, extrahovaním alebo podobnými postupmi, surový alebo rafinovaný, no chemicky nemodifikovaný, by sa tiež mohol používať ako biopalivo v špecifických prípadoch, keď je jeho použitie zlučiteľné s typom príslušného motora a zodpovedajúcimi emisnými požiadavkami.

...

- (14) Bioetanol a bionafta použité vo vozidlách v čistej forme alebo ako zmes by mali zodpovedať normám kvality stanoveným s cieľom zabezpečiť optimálny výkon motora.

...

- (19) Vo svojej rezolúcii z 18. júna 1998 [Ú. v. ES C 210, s. 215] Európsky parlament vyzval k zvýšeniu trhového podielu biopalív v priebehu piatich rokov na 2 % pomocou balíka opatrení vrátane daňových výnimiek, finančnej pomoci pre spracovateľský priemysel a stanovenia povinného podielu biopalív pre ropné spoločnosti.

- (20) Optimálna metóda zvýšenia podielu biopalív na národných trhoch a trhu spoločnosti závisí na dostupnosti zdrojov a surovín, na národných politikách, ako aj politike spoločnosti podporiť biopalivá a na daňových opatreniach a na primeranom zapojení všetkých zainteresovaných strán.

...

- (22) Podpora výroby a používania biopalív by mala prispieť k zníženiu závislosti na dovoze energie a emisií skleníkových plynov. Okrem toho biopalivá v čistej forme alebo ako zmes, sa môžu v zásade používať v existujúcich motorových vozidlách a v súčasných systémoch distribúcie paliva pre motorové vozidlá. Zmiešavanie biopalív s fosílnymi palivami by mohlo prispieť k potenciálnej úspore nákladov v distribučnom systéme spoločnosti.

...

- (27) Mali by sa zaviesť opatrenia na rýchly vývoj noriem kvality pre biopalivá používané na pohon motorových vozidiel ako čisté biopalivá, ako aj zložky v zmesi s bežnými palivami. Hoci biologicky rozložiteľný podiel odpadu je potenciálne užitočným zdrojom výroby biopalív, norma kvality musí zohľadniť možnú kontamináciu prítomnú v odpade, aby sa zabránilo poškodeniu zvláštnych komponentov vozidla alebo zhoršeniu emisií.“

4 Článok 1 smernice 2003/30 stanovuje:

„Táto smernica je zameraná na podporu používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív ako náhrady nafty alebo benzínu na dopravné účely v každom členskom štáte, tým sa má prispieť k tomu, aby sa dosiahli ciele, ako je splnenie záväzkov vo vzťahu na klimatické zmeny, ekologicky priaznivá bezpečnosť zásobovania palivami a podpora obnoviteľných zdrojov energie.“

5 Podľa znenia článku 2 tejto smernice:

„1. Na účely tejto smernice sa používajú tieto definície:

- a) ‚biopalivá‘ znamenajú kvapalné alebo plynné palivá pre dopravu, vyrobené z biomasy;

- b) ‚biomasa‘ znamená biologicky odbúrateľný podiel výrobkov, odpadu a zvyškov z poľnohospodárstva (vrátane rastlinných a živočíšnych látok), lesníctva a príbuzných odvetví, ako aj biologicky odbúrateľný podiel priemyselného a komunálneho odpadu;

...

2. Za biopalivá sa považujú minimálne tieto výrobky:

- a) ‚bioetanol‘: etanol vyrobený z biomasy a/alebo z biologicky odbúrateľného podielu odpadu, používaný ako biopalivo;

- b) ‚bionafta‘: metylester vyrobený z rastlinného alebo živočíšneho oleja s kvalitou nafty, používaný ako biopalivo;

...

- j) ‚čistý rastlinný olej‘: olej vyrobený z olejnatých rastlín lisovaním, extrahovaním alebo podobnými postupmi, surový alebo rafinovaný, ale chemicky nemodifikovaný, ak je jeho použitie zlučiteľné s typom príslušného motora a zodpovedajúcimi emisnými požiadavkami.“

6 Článok 3 uvedenej smernice znie takto:

„1. a) členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol na ich trh uvedený minimálny podiel biopalív a iných obnoviteľných palív a na tento účel stanovia národné indikatívne ciele.

b) i) referenčnou hodnotou pre tieto ciele sú 2 %, vypočítané na základe energetického obsahu všetkých benzínov a nafty na dopravné účely, uvedených na ich trhy do 31. decembra 2005.

ii) referenčnou hodnotou pre tieto ciele je 5,75 %, vypočítané na základe energetického obsahu všetkých benzínov a nafty na dopravné účely, uvedených na ich trhy do 31. decembra 2010.

2. Biopalivá môžu byť dostupné v týchto formách:

a) ako čisté biopalivá alebo vo vysokej koncentrácii v minerálnych olejových derivátoch, v súlade so špecifickými normami kvality pre použitie v doprave;

b) ako biopalivá zmiešané s minerálnymi olejovými derivátmi, v súlade s príslušnými Európskymi normami popisujúcimi technické špecifikácie pre palivá v doprave (EN 228 a EN 590);

- c) ako kvapaliny pochádzajúce z biopalív, ako je ETBE (etyl-tri-butyl-éter), kde je percento biopalíva stanovené v článku 2 ods. 2.

...

4. V prijatých opatreniach by mali členské štáty uvažovať s celkovou klimatickou a environmentálnou vyváženosťou rôznych druhov biopalív a iných obnoviteľných palív, a môžu uprednostniť podporu tých palív, ktoré vykazujú veľmi dobrú nákladovo efektívnu environmentálnu bilanciu, pričom zohľadnia aj konkurencieschopnosť a bezpečnosť zásobovania.

...“

Smernica 2003/96/ES

- 7 Predmetom smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, s. 51; Mim. vyd. 09/001, s. 405) je zaviesť na úrovni Spoločenstva zdanenie energetických výrobkov nad rámec samotných minerálnych olejov, ktorých sa týka smernica Rady 92/81/EHS z 19. októbra 1992 o zosúladení štruktúr spotrebných daní z minerálnych olejov (Ú. v. ES L 316, s. 12), zmenená a doplnená smernicou Rady 94/74/ES z 22. decembra 1994 (Ú. v. ES L 365, s. 46; Mim. vyd. 09/001, s. 264), a smernica Rady 92/82/EHS z 19. októbra 1992 o aproximácii sadzieb spotrebných daní z minerálnych olejov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 316, s. 19), zmenená a doplnená smernicou 94/74.

8 Článok 1 smernice 2003/96 stanovuje, že členské štáty zdaňujú energetické výrobky a elektrinu v súlade s touto smernicou.

9 Článok 2 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Na účely tejto smernice sa termín ‚energetické výrobky‘ uplatňuje na výrobky:

a) na ktoré sa vzťahujú číselné znaky [kombinovanej nomenklatúry, ďalej len ‚KN‘] 1507 až 1518, ak sú tieto určené na používanie ako vykurovacie palivo alebo ako motorové palivo;

b) na ktoré sa vzťahujú číselné znaky KN 2701, 2702 a 2704 až 2715;

...

3. ...

Okrem zdaniteľných výrobkov vymenovaných v odseku 1 sa aj akýkoľvek výrobok určený na používanie, ponúkaný na predaj alebo používaný ako prísada alebo extender v motorových palivách, zdaňuje pri sadzbe pre ekvivalentné motorové palivo.

...

5. Odkazy na číselné znaky [KN] v tejto smernici sú odkazy na číselné znaky v nariadení Komisie (ES) č. 2031/2001 zo 6. augusta 2001, ktoré mení a dopĺňa prílohu nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku [(Ú. v. ES L 279, s. 1)].

...“

¹⁰ Článok 16 smernice 2003/96 znie takto:

„1. Členské štáty môžu bez toho, aby bol dotknutý článok 5, uplatňovať oslobodenia od daní alebo úľavy na daniach pod daňovým dohľadom na zdaniteľné výrobky uvedené v článku 2, pokiaľ takéto výrobky sú zložené alebo obsahujú jeden alebo viac nasledovných výrobkov:

— výrobky, na ktoré sa vzťahujú číselné znaky KN 1507 až 1518;

...

3. Oslobodenie od daní alebo daňové úľavy uplatňované členskými štátmi sa prispôsobujú tak, aby zohľadňovali zmeny v cenách surovín, kvôli zabráneniu

nadmerným kompenzáciám za zvýšené náklady pri výrobe výrobkov uvedených v odseku 1.

...“

Nariadenie č. 2031/2001

- 11 Podľa ustanovení prílohy I nariadenia č. 2031/2001 repkový olej patrí do položky KN 1514 a nafta patrí do položky KN 2710.

Vnútroštátna právna úprava

Zákon o dani z minerálnych olejov

- 12 Zákon o dani z minerálnych olejov (Mineralölsteuergesetz), v znení zákona z 23. júla 2002 o zmene zákona o dani z minerálnych olejov a iných zákonov (BGBl. 2002 I, s. 2778, ďalej len „zákon o dani z minerálnych olejov“), obsahoval § 2a, ktorý pod nadpisom „Znížené sadzby v prospech biopalív“ uvádzal:

„1. Sadzby stanovené v § 2 ods. 1 a § 3 ods. 1 sú až do 31. decembra 2008 znížené do výšky podielu biopalív zahrnutých preukázateľným spôsobom do minerálnych olejov uvádzaných týmito ustanoveniami.

2. Biopalivá sú energetické výrobky získané výlučne z biomasy... Energetické výrobky získané v zmysle prvej vety čiastočne z biomasy sa považujú za biopalivá do výšky predmetného podielu. Metylestery rastlinných olejov sa považujú za biopalivá.

3. Spolkové ministerstvo financií... predloží každé dva roky Bundestagu [dolnej komore Spolkového parlamentu], a to po prvýkrát k 31. marcu 2004, správu týkajúcu sa predaja biopalív a vývoja cien biomasy a surovej ropy, ako aj cien palív a v tejto správe prípadne navrhne prispôsobenie zníženia sadzieb v prospech biopalív vývoju na trhu.“

¹³ Druhý zákon o zmene daňových predpisov — zákon o zmene daní z roku 2003 (Zweites Gesetz zur Änderung steuerrechtlicher Vorschriften — Steueränderungsgesetz 2003), z 15. decembra 2003 (BGBl. 2003 I, s. 2645), zmenil § 2a ods. 1 a 2 zákona o dani z minerálnych olejov od 1. januára 2004 s cieľom predĺžiť uplatňovanie znížených sadzieb v prospech biopalív až do 31. decembra 2009 a rozšíriť ich pôsobnosť na vykurovacie biopalivá. Odsek 3 tohto ustanovenia bol zmenený takto:

„Poskytnutie znížených sadzieb nemá viesť k nadmerným náhradám zvýšených nákladov spojených s výrobou biopalív a vykurovacích biopalív uvedených v odseku 1; na tento účel Spolkové ministerstvo financií... predloží každý rok Bundestagu, a to po prvýkrát k 31. marcu 2005, správu týkajúcu sa predaja biopalív a vykurovacích biopalív a vývoja cien biomasy a surovej ropy, ako aj cien palív a vykurovacích palív, a v tejto správe v prípade nadmerných náhrad navrhne prispôsobenie zníženia sadzieb v prospech biopalív a vykurovacích biopalív, vyplývajúce z cien surovín, vývoju na trhu. V tejto súvislosti je potrebné zohľadniť dopad na ochranu životného prostredia a klímy, ochranu prírodných zdrojov, externé náklady na rôzne palivá, bezpečnosť zásobovania a dosiahnutie cieľa týkajúceho sa minimálneho percentuálneho podielu biopalív a iných obnoviteľných palív podľa [smernice 2003/30]. ...“

Zákon o dani z energie

- 14 Zákon o novej úprave zdanenia energetických výrobkov a o zmene zákona o dani z elektriny (Gesetz zur Neuregelung der Besteuerung von Energieerzeugnissen und zur Änderung des Stromsteuergesetzes) z 15. júla 2006 (BGBl. 2006 I, s. 1534), odkazujúc výslovne na smernice 2003/30 a 2003/96, svojím § 1 zaviedol zákon o dani z energie (Energiesteuerengesetz). Tento posledný uvedený zákon sa stal účinným 1. augusta 2006 a od tohto dátumu, zrušiac zákon o dani z minerálnych olejov, podriadil biopalivá zdaneniu ako „energetické výrobky“.
- 15 § 50 zákona o dani z energie s nadpisom „Oslobodenie v prospech biopalív a vykurovacích biopalív“ v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Platiteľ dane môže požiadať o oslobodenie od dane pre energetické výrobky preukázateľne zdaňované, ktoré obsahujú biopalivá alebo vykurovacie biopalivá. ... oslobodenie od dane sa poskytne bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 tretej vety až do 31. decembra 2009.

2. Oslobodenie od dane sa poskytne do výšky dane zodpovedajúcej podielu biopaliva alebo vykurovacieho biopaliva. Ako výnimka z prvej vety na energetické výrobky..., ktoré obsahujú metylestery mastných kyselín alebo rastlinný olej ako biopalivá, sa uplatní iba čiastočné oslobodenie od dane za podiel metylesterov mastných kyselín alebo rastlinného oleja. Oslobodenie dosahuje

...

(2) na 1 000 l rastlinného oleja

až do 31. decembra 2007 470,40 eura,

od 1. januára 2008 do 31. decembra 2008 370,40 eura,

od 1. januára 2009 do 31. decembra 2009 290,40 eura,

od 1. januára 2010 do 31. decembra 2010 210,40 eura,

od 1. januára 2011 do 31. decembra 2011 140,40 eura,

od 1. januára 2012 20,40 eura.

...“

¹⁶ § 50 ods. 4 zákona o dani z energie podľa vzoru skorších ustanovení zákona o dani z minerálnych olejov stanovuje, že oslobodenie od dane nemá viesť k nadmerným náhradám zvýšených nákladov spojených s výrobou biopalív.

17 § 50 zákona o dani z energie bol od 1. januára 2007 zmenený zákonom o zavedení kvóty biopalív, ktorým sa mení a dopĺňa spolkový zákon o ochrane pred emisiami a o zmene právnych predpisov týkajúcich sa zdanenia energie a elektriny (Gesetz zur Einführung einer Biokraftstoffquote durch Änderung des Bundes-Immissionsschutzgesetzes und zur Änderung energie- und stromsteuerrechtlicher Vorschriften) z 18. decembra 2006 (BGBl. 2006 I., s. 3180, ďalej len „zákon o kvóte biopalív“). Odkazujúc výslovne na smernice 2003/30 a 2003/96, posledný uvedený zákon smeruje k nahradeniu daňového zvýhodnenia priznaného biopalívam povinnosťou miešania alebo predaja minimálneho podielu biopalív.

18 § 50 ods. 1 zákona o dani z energie v znení zákona o kvóte biopalív odteraz vo svojom bode 1 obmedzuje oslobodenie od dane iba na čisté biopalivá, teda tie, ktoré nie sú zmiešané s inými energetickými výrobkami, s výnimkou podľa bodov 2 a 3, pre biopalivá, ktoré sú „osobitne hodné podpory“. Tieto posledné uvedené biopalivá, vymenované v odseku 5 predmetného § 50, zahŕňajú najmä syntetické uhľovodíkové palivá alebo ich zmesi vyrobené termochemickou transformáciou biomasy, nazývané „BtL“, ako aj energetické výrobky zahŕňajúce podiel 70 až 90 % bioetanolu, nazývané „E85“.

Spolkový zákon o ochrane pred emisiami

19 Zákon o kvóte biopalív od 1. januára 2007 zmenil spolkový zákon o ochrane pred emisiami (Bundes-Immissionsschutzgesetz) z 26. septembra 2002 (BGBl. 2002 I, s. 3830), stanovujúc v § 37a ods. 3 minimálny podiel biopaliva, ktorý musí obsahovať celkové množstvo predávaného paliva. Podľa odseku 4 uvedeného paragrafu tento

minimálny podiel môže byť zabezpečený buď miešaním s benzínom alebo naftou, alebo predajom čistých biopalív.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 20 Žalobkyňa v konaní vo veci samej v Nemecku od roku 2005 uvádza na trh palivo označené „Plantanol-Diesel“, získavané zmiešaním rastlinného oleja, v danom prípade rafinovaného repkového oleja (60 % v lete a 50 % v zime), minerálnej nafty (37 % v lete a 47 % v zime) a špecifických aditív (3 %) v kamiónovej cisterne prispôbenej na tento účel. Tento výrobok je určený pre rôzne parky komunálnych vozidiel, ako aj pre spoločnosť prevádzkujúcu verejnú dopravu vo Frankfurte nad Mohanom.
- 21 Podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania „Plantanol-Diesel“, ktorý vyhovoval požiadavkám normy DIN V 51605, sa môže používať tak v naftových motoroch staršej konštrukcie, ako aj v modernejších naftových motoroch s priamym vstrekom bez toho, aby bolo potrebné na motory daných vozidiel namontovať dodatočné zariadenia alebo uskutočniť na nich technické zmeny. Niektoré štúdie okrem toho ukázali výhody tohto výrobku v porovnaní s fosílnymi palivami z hľadiska emisií pevných častíc, bilancie CO₂, spotreby a karcinogenosti.
- 22 Hauptzollamt Darmstadt v nadväznosti na nadobudnutie účinnosti § 50 ods. 1 bodu 1 zákona o dani z energie v znení zákona o kvóte biopalív k 1. januáru 2007 vyzval žalobkyňu v konaní vo veci samej na zaplatenie dane z energetických výrobkov za obdobie plynúce od 1. januára 2007 do 31. mája 2007, týkajúcej sa podielu rastlinného oleja, ktorú obsahuje „Plantanol-Diesel“.

- 23 Rozhodujúc o predbežnom opatrení, Hessisches Finanzgericht uznesením z 2. októbra 2007 odložil vykonateľnosť daňového výmeru týkajúceho sa mesiacov máj až jún 2007 z dôvodu vážnych pochybností, pokiaľ ide o zlučiteľnosť uvedeného § 50 ods. 1 bodu 1 so smernicou 2003/30. Uznesením zo 14. apríla 2008 Bundesfinanzhof toto uznesenie zrušil.
- 24 Hauptzollamt Darmstadt 10. októbra 2007 zamietol žiadosť o odpustenie dane, ktorú podala žalobkyňa v konaní vo veci samej, týkajúcu sa daňového výmeru za mesiac máj 2007.
- 25 Žalobkyňa v konaní vo veci samej podala žalobu proti tomuto rozhodnutiu na Hessisches Finanzgericht.
- 26 Vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania uvedený súdny orgán zastáva názor, že § 50 ods. 1 bod 1 zákona o dani z energie v znení zákona o kvóte biopalív odporuje právu Spoločenstva.
- 27 Po prvé uvedený súdny orgán sa domnieva, že toto ustanovenie v rozsahu, v akom ukončilo oslobodenie od dane pre podiel biopaliva pochádzajúci z rastlinného oleja v zmesi palív, je v rozpore so smernicou 2003/30. Zaobchádzajúc rovnako s podielmi palivových zmesí pochádzajúcimi z biopalív a s podielmi palivových zmesí pochádzajúcimi z fosílnych palív, Spolková republika Nemecko nemôže dosiahnuť cieľ zníženia emisií skleníkových plynov v doprave. Okrem toho odstránenie tohto oslobodenia od dane neumožnilo žiadne posúdenie týkajúce sa jeho dosahu na kritériá trvalo udržateľného rozvoja. Vnútroštátny zákonodarca sa okrem toho mylne domnieval, že toto odstránenie je potrebné na predídanie nadmerným náhradám.

28 Po druhé vnútroštátny súd zastáva názor, že uvedené ustanovenie je v rozpore s niektorými všeobecnými zásadami práva Spoločenstva. Je v rozpore so zásadami právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, keďže prevádzkovatelia Spoločenstva nemohli predvídať jeho prijatie, právna úprava Spoločenstva medzitým nebola zmenená a nebolo uvádzané nijaké prechodné opatrenie. Smernica 2003/30 vychádza z predpokladu, podľa ktorého všetky biopalivá, či sa používajú v čistom stave, alebo zmiešané, umožňujú dosiahnuť sledované ciele. To isté rozhodnutie tiež odporuje zásade proporcionality, pretože nie je potrebné na zachovanie daňových príjmov. Na jednej strane totiž nebolo vykonané žiadne posúdenie týchto strát a na druhej strane súčasne bolo zavedené oslobodenie pre biopalivá „osobitne hodné podpory“, ktoré predstavujú aj zmiešané biopalivá.

29 Za týchto podmienok Hessisches Finanzgericht rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je taký vnútroštátny právny predpis, akým je § 50 ods. 1 bod 1 zákona o dani z energie... v znení zákona [o kvóte biopalív], ktorý zrušil oslobodenie od dane pre podiely biopalív pochádzajúce z rastlinného oleja a spĺňajúce požiadavky normy DIN V 51605 (stav: júl 2006), ktoré sú obsiahnuté v zmesiach palív, v rozpore s článkom 3 smernice 2003/30..., najmä vzhľadom na úvahy uvedené v odôvodneniach č. 10, 12, 14, 19, 22 a 27?

2. Vyžadujú zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, uznané právom Spoločenstva, aby členský štát mohol ustanovenia prijaté na prebratie smernice [2003/30], ktorých predmetom je mnohoročný systém podpory prostredníctvom daňovo zvýhodňujúcich opatrení, zmeniť na ujmu podnikov využívajúcich zvýhodnenia počas obdobia uplatňovania predmetného systému len v prípade celkom výnimočných okolností?“

- 30 Keďže vnútroštátny súd sa domnieva, že uvedené otázky si naliehavo vyžadujú odpoveď Súdneho dvora vzhľadom na skutočnosť, že ekonomické prežitie žalobkyne v konaní vo veci samej, ktorá dočasne prerušila svoju činnosť od 15. júla 2007, závisí od výsledku konania vo veci samej a na druhej strane výsledok tohto konania má značný ekonomický dopad nad rámec tejto veci, keďže predmetná vnútroštátna právna úprava môže znehodnotiť investície vykonané vďaka daňovým zvýhodneniam s cieľom vývoja biopalív, požiadal Súdny dvor, aby prejudiciálne konanie prebehlo v skrátanom konaní v súlade s článkom 104a prvým odsekom rokovacieho poriadku.
- 31 Predseda Súdneho dvora túto žiadosť zamietol uznesením z 3. júla 2008 z dôvodu, že podmienky stanovené uvedeným článkom 104a prvým odsekom neboli splnené.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 32 Touto otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 3 smernice 2003/30 má vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava v konaní vo veci samej, ktorá z režimu oslobodenia od dane, stanoveného touto právnou úpravou v prospech biopalív, vylučuje výrobok, akým je výrobok v prejednávanej veci, ktorý pochádza zo zmesi rastlinného oleja, fosílny nafty a špecifických aditív.
- 33 V tejto súvislosti je potrebné hneď na úvod pripomenúť, že hoci smernica 2003/30 podľa článku 1 má za cieľ podporu používania biopalív ako náhrady nafty alebo benzínu na

dopravné účely v každom členskom štáte, neukladá členským štátom nijaký záväzný cieľ, pokiaľ ide o uvedenie na trh minimálneho podielu biopalív.

34 Ako vyplýva zo samotného znenia článku 3 ods. 1 písm. a) tejto smernice, táto smernica sa podľa svojho znenia obmedzuje na to, že stanovuje, že členské štáty „by mali“ prostredníctvom stanovenia „indikatívnych“ národných cieľov zabezpečiť dosiahnutie takého minimálneho podielu, ktorý, vypočítaný na základe energetického obsahu, je stanovený v odseku 1 písm. b) tohto článku na 2 % do 31. decembra 2005 až 5,75 % do 31. decembra 2010 z celkového množstva všetkých benzínov a nafty uvedených na vnútroštátny trh na dopravné účely.

35 Treba konštatovať, že smernica 2003/30 členským štátom neukladá ani prostriedky, ktorými majú dosiahnuť indikatívne ciele, ale ponecháva im v tejto súvislosti voľný výber, pokiaľ ide o povahu opatrení, ktoré majú byť prijaté, čím uvedené štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy s cieľom zohľadniť najmä, ako vyplýva z odôvodnenia č. 20 tejto smernice, dostupnosť zdrojov a surovín, ako aj národnú politiku podpory biopalív.

36 Z toho vyplýva, že ustanovenia smernice 2003/30 neukladajú členským štátom povinnosť zaviesť alebo zachovať v účinnosti režim daňového oslobodenia v prospech biopalív. V tejto súvislosti z odôvodnenia č. 19 tejto smernice vyplýva, že hoci režim daňového oslobodenia predstavuje jeden z prostriedkov, ktorými disponujú uvedené štáty na dosiahnutie cieľov stanovených touto smernicou, možno uvažovať aj o iných prostriedkoch, ako je finančná pomoc spracovateľskému priemyslu alebo stanovenie povinného percentuálneho podielu biopalív pre petrolejárske spoločnosti.

37 Okrem toho z článku 3 ods. 4 smernice 2003/30 vyplýva, že členské štáty tiež disponujú širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o výrobky, ktoré chcú podporovať, na to, aby dosiahli ciele sledované smernicou, na základe čoho sa tieto štáty môžu rozhodnúť

uprednostniť určité typy biopalív, zohľadňujúc ich celkovú klimatickú a environmentálnu bilanciu, ich rentabilitu, ako aj konkurencieschopnosť a bezpečnosť zásobovania.

38 Za týchto okolností treba konštatovať, že z ustanovení uvedenej smernice nemôže byť vyvodzované žiadne právo na oslobodenie od dane a o to viac nie v prospech určitého výrobku.

39 Práve naopak, z článku 1 smernice 2003/96 vyplýva, že členské štáty majú v zásade povinnosť zdať výrobok, ako je výrobok sporný v konaní vo veci samej, keďže tento výrobok, pochádzajúci zo zmiešania fosilnej nafty, ktorá patrí pod položku KN 2710, rastlinného oleja, v danom prípade repkového oleja, ktorý patrí pod položku KN 1514, a aditív, určený na použitie ako vykurovacie palivo alebo ako palivo predstavuje podľa jej článku 2 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 3 druhého pododseku „energetický výrobok“ v zmysle uvedeného článku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2008, Afton Chemical, C-517/07, Zb. s. I-10427, bod 40).

40 Podľa znenia článku 16 ods. 1 smernice 2003/96 však členské štáty majú možnosť uplatňovať na takéto energetické výrobky oslobodenia od daní alebo úľavy na daniach (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. júla 2007, Fendt Italiana, C-145/06 a C-146/06, Zb. s. I-5869, bod 36).

41 V dôsledku toho je na prvú otázku potrebné odpovedať, že článok 3 smernice 2003/30 sa má vykladať tak, že mu neodporuje vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava v konaní vo veci samej, ktorá z režimu oslobodenia od dane, stanoveného touto právnou úpravou v prospech biopalív, vylučuje výrobok, akým je výrobok v danom prípade, ktorý pochádza zo zmesi rastlinného oleja, fosilnej nafty a špecifických aditív.

O druhej otázke

- 42 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či všeobecné zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery bránia tomu, aby členský štát, pokiaľ ide o výrobok, akým je výrobok v konaní vo veci samej, zrušil režim oslobodenia od dane, ktorý bol naň uplatniteľný pred dátumom uplynutia lehoty uvádzaným pôvodne vnútroštátnou právnou úpravou. Uvedený súdny orgán chce v tejto súvislosti vedieť, či takéto zrušenie podlieha existencii výnimočných okolností.
- 43 Je potrebné pripomenúť, že zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery tvoria súčasť právneho poriadku Spoločenstva. Preto ich inštitúcie Spoločenstva, ale aj členské štáty musia dodržiavať pri výkone právomocí, ktoré sú im zverené smernicami Spoločenstva (pozri v tejto súvislosti najmä rozsudky z 3. decembra 1998, Belgocodex, C-381/97, Zb. s. I-8153, bod 26, a z 26. apríla 2005, „Goed Wonen“, C-376/02, Zb. s. I-3445, bod 32, ako aj z 21. februára 2008, Netto Supermarkt, C-271/06, Zb. s. I-771, bod 18).
- 44 Z toho vyplýva, že vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava v konaní vo veci samej, ktorá má za cieľ prebratie ustanovení smerníc 2003/30 a 2003/96 do vnútroštátneho právneho poriadku predmetného členského štátu, musí rešpektovať tieto všeobecné zásady práva Spoločenstva.
- 45 Podľa ustálenej judikatúry je úlohou vnútroštátneho súdu posúdiť, či takéto vnútroštátna právna úprava je zlučiteľná s predmetnými zásadami (pozri najmä rozsudky z 11. mája 2006, Federation of Technological Industries a i., C-384/04, Zb. s. I-4191, bod 34; zo 14. septembra 2006, Elmeka, C-181/04 až C-183/04, Zb. s. I-8167, body 35 a 36, ako aj zo 17. júla 2008, ASM Brescia, C-347/06, Zb. s. I-5641, bod 72), keďže Súdny dvor, rozhodujúc o návrhu na začatie prejudiciálneho konania

podľa článku 234 ES, je príslušný iba na to, aby tomuto súdu poskytol výklad práva Spoločenstva, ktorý vnútroštátnemu súdu umožňuje posúdiť takúto zlučiteľnosť.

46 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora zásada právnej istoty, ktorej vyjadrením je zásada ochrany legitímnej dôvery, si na jednej strane vyžaduje, aby právne predpisy boli jasné a presné, a na druhej strane, aby ich uplatnenie bolo pre tých, ktorí im podliehajú, predvídateľné (pozri najmä rozsudky z 15. februára 1996, Duff a i., C-63/93, Zb. s. I-569, bod 20; z 18. mája 2000, Rombi a Arkopharma, C-107/97, Zb. I-3367, bod 66, ako aj zo 7. júna 2005, VEMW a i., C-17/03, Zb. s. I-4983, bod 80). Táto požiadavka sa uplatňuje osobitne prísne v prípadoch, keď ide o právnu úpravu, ktorej dôsledkom by mohlo byť peňažné bremeno, aby sa umožnilo dotknutým osobám presne sa oboznámiť s rozsahom povinností, ktoré im ukladá (rozsudok z 29. apríla 2004, Sudholz, C-17/01, Zb. s. I-4243, bod 34).

47 Pokiaľ ide o požiadavku jasnosti a presnosti, je potrebné poznamenať, že v prejednávacom prípade sa zdá, že právna úprava, ktorá zrušila režim predmetného oslobodenia od dane, ju splňa.

48 Pokiaľ ide o predvídateľnosť zrušenia režimu predmetného oslobodenia od dane, treba poznamenať, že k tomuto zrušeniu došlo iba do budúcnosti, a že teda nespochybnilo oslobodenie získané žalobkyňou v konaní vo veci samej v rokoch 2005 a 2006, keďže zákon o dani z minerálnych olejov v jeho znení účinnom od 1. januára 2004, ako aj zákon o dani energie v jeho znení účinnom od 1. augusta 2006 stanovovali uplatnenie tohto režimu oslobodenia od dane až do 31. decembra 2009. Pokiaľ ide o biopalivá, akým je výrobok sporný v konaní vo veci samej, právna úprava prijatá následne po 18. decembri 2006 však predvídateľne zrušila tento režim oslobodenia od dane s účinnosťou od 1. januára 2007.

49 Je však potrebné pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že zásada právnej istoty nevyžaduje neexistenciu legislatívnej zmeny, ale skôr vyžaduje, aby zákonodarca

zohľadnil osobitnú situáciu hospodárskych subjektov a v prípade potreby prispôobil uplatňovanie nových právnych predpisov (pozri rozsudok VEMW a i., už citovaný, bod 81).

- 50 V tejto súvislosti sa zo spisu predloženého Súdneho dvoru zdá, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu, že hoci výrobky, akým je výrobok sporný v konaní vo veci samej, už nie sú oslobodené od dane týkajúcej sa energetických výrobkov, môže sa na ne vzťahovať režim zavedený simultánne uvedenou právnou úpravou, spočívajúci v uložení povinnosti dodávateľom palív rešpektovať minimálny povinný podiel biopalív v palivách.
- 51 Pokiaľ ide podrobnejšie o zásadu ochrany legitímnej dôvery, treba poznamenať, že v konaní vo veci samej vnútroštátny zákonodarca predčasne zrušil režim oslobodenia od dane, o ktorom predtým prostredníctvom výslovných ustanovení jeho právnej úpravy pri dvoch príležitostiach oznámil, že zostane zachovaný až do neskoršieho jasne spresneného dátumu jeho ukončenia.
- 52 Treba pripustiť, že hospodársky subjekt, ako je žalobkyňa v konaní vo veci samej, ktorý začal svoju činnosť za platnosti režimu oslobodenia od dane v prospech biopalív, sporného v konaní vo veci samej, a ktorý na tento účel vykonal nákladné investície, môže byť značne dotknutý vo svojich záujmoch predčasným zrušením tohto režimu, a to o to viac, že k nemu došlo náhle a nepredvídateľne, bez toho, aby mu bol ponechaný čas potrebný na prispôsobenie sa novej legislatívnej situácii.
- 53 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora možnosť dovolávať sa zásady ochrany legitímnej dôvery má každý hospodársky subjekt, v ktorom vzbudil vnútroštátny orgán odôvodnené očakávania. Ak však mohol opatrný a obozretný hospodársky subjekt predvídať prijatie opatrenia, ktoré sa týka jeho záujmov, nemôže sa po jeho prijatí odvolávať na uvedenú zásadu. Navyše nie je dôvodné, aby hospodárske subjekty legitímne očakávali, že bude zachovaný existujúci stav, ktorý môže byť zmenený

vnútroštátnymi orgánmi v rámci ich voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2004, Di Lenardo a Dilexport, C-37/02 a C-38/02, Zb. s. I-6911, bod 70 a citovanú judikatúru, ako aj zo 7. septembra 2006, Španielsko/Rada, C-310/04, Zb. s. I-7285, bod 81).

- 54 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o dôveru, ktorú by platiteľ dane mohol mať v uplatňovanie oslobodenia od dane, Súdny dvor už rozhodol, že pokiaľ smernica v daňovej oblasti ponecháva členským štátom široké právomoci, legislatívna zmena prijatá v súlade so smernicou nemôže byť považovaná za nepredvídateľnú (pozri rozsudok z 29. apríla 2004, Gemeente Leusden a Holin Groep, C-487/01 a C-7/02, Zb. s. I-5337, bod 66).
- 55 Ako vyplýva z bodov 33 až 37 tohto rozsudku, členské štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o opatrenia, ktoré majú byť prijaté na dosiahnutie cieľov stanovených v článku 3 ods. 1 písm. b) smernice 2003/30, a na tento účel môžu najmä stanoviť povinný percentuálny podiel biopalív pre petrolejárske spoločnosti.
- 56 V dôsledku toho, keďže vnútroštátna právna úprava, ktorá zrušila predmetný režim oslobodenia od dane, má za cieľ uložiť dodržiavanie povinného minimálneho podielu biopalív v palivách, nie je možné požadovať, na rozdiel od toho, čo uvádza vnútroštátny súd, aby uvedené zrušenie podliehalo existencii výnimočných okolností.
- 57 Vnútroštátnemu súdu však prislúcha určiť, či opatrný a obozretný hospodársky subjekt mohol predvídať možnosť takého zrušenia v kontexte, akým je kontext konania vo veci samej. Pokiaľ ide o režim uvádzaný vnútroštátnou právnou úpravou, treba vziať do úvahy spôsob informovania používaný členským štátom, ktorý ho prijal, a okolnosti prípadu, ktoré musí uvedený súd posúdiť všeobecne a *in concreto*, v otázke, či legitímna

dôvera hospodárskych subjektov dotknutých týmito právnymi predpismi bola náležite rešpektovaná (pozri v tomto zmysle rozsudok „Goed Wonen“, už citovaný, bod 43).

- 58 V tejto súvislosti vo svojich písomných pripomienkach, ako aj na pojednávaní žalobkyňa vo veci samej poznamenala, bez toho, aby jej Hauptzollamt Darmstadt v tomto bode odporoval, že Hauptzollamt Darmstadt, s ktorým sa žalobkyňa kontaktovala v priebehu januára 2007, nemal vedomosť o obsahu zmien vykonaných v zákone o dani z energie zákonom o kvóte biopalív, pričom okrem toho nové formuláre na daňové priznanie požadované v nadväznosti na zmeny boli nedostupné až do polovice marca 2007, z dôvodu čoho žalobkyňa pokračovala v podávaní svojich daňových priznaní medzi 1. januárom a 31. marcom 2007 na pôvodných formulároch. Žalobkyňa v konaní vo veci samej tiež zdôraznila, že keďže predčasné zrušenie daňového zvýhodnenia udeleného zákonom o dani z energie bolo vykonané odlišným zákonom, bola konfrontovaná s uplatnením dvoch právnych úprav, z ktorých jedna uvádzala oslobodenie od dane, zatiaľ čo druhá ho rušila.
- 59 Nemožno vylúčiť, že tieto okolnosti alebo niektoré z nich by naznačovali, čo však prislúcha preskúmať vnútroštátnemu súdu v rámci konania vo veci samej, že vnútroštátna právna úprava stanovujúca zrušenie predmetného oslobodenia od dane, ktoré sa stalo účinným vo veľmi krátkej lehote, nezískala k uvedenému okamihu v zainteresovaných kruhoch adekvátnu mieru publicity, čo robilo prístup k uplatniteľnému stavu vnútroštátneho práva pre subjekty, ktoré mu podliehajú, ťažším, čo však Hauptzollamt Darmstadt na pojednávaní popieral.
- 60 Pri rozhodovaní, či opatrný a obozretný hospodársky subjekt mohol predvídať možnosť uvedeného zrušenia v konaní, akým je konanie vo veci samej, musí vnútroštátny súd zohľadniť aj rozličné okolnosti, ktoré predchádzali tomuto nadobudnutiu účinnosti. V tejto súvislosti, s cieľom poskytnúť vnútroštátnemu súdu potrebnú odpoveď, treba poznamenať najmä tieto údaje, ktoré vyplývajú zo spisu predloženého Súdnemu dvoru a ktoré sa týkajú vnútroštátneho legislatívneho kontextu, ako aj legislatívneho kontextu Spoločenstva.

- 61 Po prvé, pokiaľ ide o vnútroštátny legislatívny kontext, ktorý pre malý a stredný podnik, akým je podnik v konaní vo veci samej, predstavuje najdostupnejší právny rámec, je potrebné zdôrazniť, že od roku 2004 vnútroštátna právna úprava, zavedúc predmetný režim oslobodenia od dane, uvádzala v súlade s ustanovením článku 16 ods. 3 smernice 2003/96, že vnútroštátne orgány majú povinnosť preskúmať oslobodenia od dane a zníženia dane uplatňované na biopalivá v závislosti od vývoja cien surovín, aby zabezpečili, že tieto daňové zvýhodnenia nebudú viesť k nadmerným kompenzáciám za zvýšené náklady spojené s výrobou biopalív.
- 62 V prejednávanej veci nemožno vylúčiť, že zrušenie oslobodenia od dane v prospech zmiešaných výrobkov, akým je výrobok v konaní vo veci samej, bolo odôvodnené, hoci len čiastočne, potrebou ukončiť takéto nadmerné kompenzácie, čo však prislúcha zistiť vnútroštátnemu súdu. Bez ohľadu na to takéto zákonné ustanovenie opatrným a obozretným hospodárskym subjektom v každom prípade od začiatku naznačovalo, že režim oslobodenia od dane uplatniteľný na biopalivá môže byť vnútroštátnymi orgánmi prispôsobovaný, ba dokonca zrušený, s cieľom zohľadniť vývoj niektorých externých okolností, a že preto nie je možné na ustanoveniach uvedenej právnej úpravy zakladať nijakú istotu v zachovaní takéhoto režimu počas stanoveného obdobia.
- 63 Okrem toho treba poznamenať, že podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ako aj podľa písomných pripomienok, ktoré podala Komisia, zrušenie režimu oslobodenia od dane uplatniteľného na biopalivá, akým je biopalivo v konaní vo veci samej, bolo oznámené koalíčnou dohodou uzavretou 11. novembra 2005 novou vládnu väčšinou, ktorá v tejto dohode vyjadrila svoj úmysel nahradiť rozličné daňové zvýhodnenia v prospech biopalív dodržiavaním povinnosti týkajúcej sa miešania biopalív. Z pripomienok Hauptzollamt Darmstadt tiež vyplýva, že toto opatrenie bolo oznámené návrhom zákona zo 6. apríla 2006. Okrem toho ten istý colný orgán na pojednávaní vysvetlil, že v zainteresovaných kruhoch v tej súvislosti došlo v priebehu roka 2006 k podstatným zmenám.

- 64 Rovnako je však potrebné zohľadniť skutočnosť, že päť mesiacov pred zrušením režimu oslobodenia od dane v prospech biopalív, akým je výrobok v konaní vo veci samej, vnútroštátny zákonodarca zákonom o dani z energie v jeho znení účinnom k 1. augustu 2006 potvrdil 31. december 2009 ako dátum ukončenia uvedeného režimu, zároveň stanoviac, pokiaľ ide o biopalivá pochádzajúce podobne ako uvedený výrobok z rastlinných olejov, postupné rušenie tohto režimu odstupňovanými zníženiami sadzby oslobodenia od dane od 1. januára 2008 až do konca roka 2012.
- 65 Vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, v akom rozsahu takáto okolnosť, odrážajúca vôľu zákonodarcu v polovici roka 2006 zachovať účinnosť predmetného oslobodenia od dane, mohla pre opatrný a obozretný hospodársky subjekt predstavovať indíciu, že uvedený režim sa bude naďalej uplatňovať, aspoň do dátumu ukončenia stanoveného pôvodne, teda do 31. decembra 2009, ba dokonca čiastočne až do roku 2012. V tejto súvislosti uvedenému súdu prislúcha najmä preskúmať, v akom rozsahu mohlo byť presvedčenie takéhoto hospodárskeho subjektu v tomto bode posilnené okolnosťou, že o tomto zachovaní účinnosti bolo rozhodnuté po rozličných oznámeniach uvedených v bode 63 tohto rozsudku, že tento režim bude zrušený.
- 66 Po druhé, pokiaľ ide o legislatívny kontext Spoločenstva, je potrebné poznamenať, že uvedená právna úprava nebola v priebehu predmetného obdobia nijako menená. Vnútroštátnemu súdu však prislúcha posúdiť, v akom rozsahu takáto okolnosť mohla v opatrnom a obozretnom hospodárskom subjekte vzbudiť presvedčenie, že vnútroštátne právo, ktorého predmetom je prebratie tejto právnej úpravy, zostane rovnako nezmenené, a to napriek skutočnosti že, ako bolo uvedené v bode 35 tohto rozsudku, smernica 2003/30 udeľuje členským štátom širokú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o povahu opatrení, ktoré majú byť prijaté na dosiahnutie cieľov, ktoré uvádza.
- 67 Treba teda prijať záver, že vzhľadom na súhrn vyššie uvedených skutočností, ako aj na všetky relevantné okolnosti sporu, ktorý prejednáva, vnútroštátny súd musí v rámci celkového posúdenia vykonaného *in concreto* skúmať, či žalobkyňa v konaní vo veci samej ako opatrný a obozretný hospodársky subjekt disponovala dostatočnými

informáciami, ktoré jej umožňovali očakávať, že režim oslobodenia od dane, sporný v konaní vo veci samej, bude zrušený pred dátumom pôvodne stanoveným na ukončenie tohto režimu.

- 68 V dôsledku toho je na druhú otázku potrebné odpovedať, že všeobecné zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery v zásade nebránia tomu, aby členský štát, pokiaľ ide o výrobok, akým je výrobok v konaní vo veci samej, zrušil režim oslobodenia od dane, ktorý bol naň uplatniteľný pred dátumom uplynutia lehoty uvádzaným pôvodne vnútroštátnou právnou úpravou. V každom prípade takéto zrušenie si nevyžaduje existenciu výnimočných okolností. Vnútroštátnemu súdu však prislúcha v rámci celkového posúdenia vykonaného *in concreto* skúmať, či uvedené zásady boli v konaní vo veci samej rešpektované, zohľadňujúc súhrn relevantných okolností, ktoré sa ho týkajú.

O trovách

- 69 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave sa má vykladať tak, že mu neodporuje vnútroštátna právna úprava, akou je**

právna úprava v konaní vo veci samej, ktorá z režimu oslobodenia od dane, stanoveného touto právnou úpravou v prospech biopalív, vylučuje výrobok, akým je výrobok v danom prípade, ktorý pochádza zo zmesi rastlinného oleja, fosílnej nafty a špecifických aditív.

2. Všeobecné zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery v zásade nebránia tomu, aby členský štát, pokiaľ ide o výrobok, akým je výrobok v konaní vo veci samej, zrušil režim oslobodenia od dane, ktorý bol naň uplatniteľný pred dátumom uplynutia lehoty uvádzaným pôvodne vnútroštátnou právnou úpravou. V každom prípade takéto zrušenie si nevyžaduje existenciu výnimočných okolností. Vnútroštátnemu súdu však prislúcha v rámci celkového posúdenia vykonaného *in concreto* skúmať, či uvedené zásady boli v konaní vo veci samej rešpektované, zohľadňujúc súhrn relevantných okolností, ktoré sa ho týkajú.

Podpisy